

Yıkık O Virana

— kul mehmet · 18 Aralık 2020

Yıkık O Virana

Açamadım o yâre gönlümü hicranla kaldım
Aşkı saklamadan söylemek lazımmış yandım
Koşsam da peşimde varamam evlenmiş o yâr
Yansam da söndürecek o yârim yoktur yanarım

Yıllar bu yükümle beni artık zorla taşıyamaz
Bu halimi söyleyemem kimseye anlamaz
Suç benim kabahat benim gerisi anlatılmaz
Yansam da söndürecek o yârim yoktur yanarım

Var mı bu yangınıma dökülecek bir damlacık su
Esen rüzgârlarla gelir bana o yârin misk kokusu
Çekilecek çilem varmış çekerim bu en doğrusu
Yansam da söndürecek o yârim yoktur yanarım

Susmaz gönül dili kesilmez ki dilini keseyim
O yâri unutmak için hangi çöle ben gideyim
Vade dolmaz ki çekip bende ötelere gideyim
Yansam da söndürecek o yârim yoktur yanarım

Kul Mehmet'im yanarım böyle ateş düştü cana
Yolda görsem bakamam yüzüne yıkık o virana
Ben ondan yıkık kaldım acep kim önce davrana
İlk önce davranan ne yapsın evli nasıl ola sarıla
Yansam da söndürecek o yârim yoktur yanarım
Mehmet Aluç